

ຄວາມຈິງແມ່ນຫຍັງ? - ສະບັບທີສອງ

ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຕ່ງຄຳພະຍາກອນໃນປຶ້ມນີ້

Jeff Pippenger

2023-09-05

ໄດ້ມີການສະແດງໃຫ້ເຫັນແລ້ວວ່າ ປະຫວັດສາດຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະທັບຕາໄວ້ຈົນເກືອບຮອດການປິດຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ. ໃນບົດຄວາມນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈະເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການທົບທວນບາງສ່ວນຂອງສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ລະບຸໄວ້ແລ້ວກ່ຽວກັບນ້ຳສັນຍາລັກຂອງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ. ພວກເຮົາກຳລັງໃຊ້ເສັ້ນປະຫວັດສາດຊ້ອນເທິງເສັ້ນປະຫວັດສາດ ເພື່ອນຳສະເໜີຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້. ມີໝູ່ຄູ່ໝາຍແຕ່ງຄຳພະຍາກອນຢູ່ສູ່ປະການ ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ຈົນເຖິງ ແລະຮອດທ້ວຍວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844; ການປະທານພະລັງແກ່ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ, ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງໃຫຍ່.

ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍໂມເສຍຢູ່ທີ່ຝຸ່ມໄມ້ທີ່ລຽກໄໝ້. ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນລະດູບານໃໝ່ຂອງປີ 1844 ໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍຊັບໂບຮາ ພັນລະຍາຂອງໂມເສ ເມື່ອນາງໄດ້ເຂົ້າພົບຕັດໜັງຫຸ້ມບາຍອະວະຍະຂອງບຸດຂອງພວກເຂົາດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າແລະຄວາມຢ້ານກົວ. ການຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນໃນການປະຊຸມຄຳຍ Exeter ຕັ້ງແຕ່ວັນທີ 12–17 ສິງຫາ ໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍການມາເຖິງຂອງໂມເສໃນອີຢິບ ແລະຄຳເຕືອນເບື້ອງຕົ້ນຂອງທ່ານກ່ຽວກັບການຕາຍຂອງບຸດຫົວປີຂອງອີຢິບ. ຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໄດ້ຖືກເປັນແບບລ່ວງໜ້າໂດຍຊົນຊາດຮີບຣູຢູທະເລແດງ.

ໃນສະໄໝຂອງກະສັດດາວິດ, ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບໂດຍການທີ່ຊາວຟິລິດສະຕິນສົ່ງຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຄືນມາ. ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນລະດູບານໄມ້ປີ 1844 ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບໂດຍອຸດຊາສຳຜັດຫົບພັນທະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ. ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນໃນການປະຊຸມຄຳຍທີ່ Exeter ລະຫວ່າງວັນທີ 12–17 ສິງຫາ ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບໂດຍດາວິດນຳຫົບພັນທະສັນຍາເຂົ້າໄປໃນເຢຣູຊາເລັມ. ຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນແບບໂດຍມີຄຳພະຍາກອນ ພັນລະຍາຂອງດາວິດ ເມື່ອນາງໄດ້ດູກູກດາວິດເນື່ອງຈາກລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຢຣູຊາເລັມພ້ອມກັບຫົບພັນທະສັນຍາ.

ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະຄຣິດ. ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນລະດູບານໃໝ່ຂອງປີ 1844 ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍຄວາມຜິດຫວັງເນື່ອງຈາກການຕາຍຂອງລາຊາໂຮ. ການຮ້ອງປະກາດໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນໃນການປະຊຸມຄຳຍທີ່ Exeter ລະຫວ່າງວັນທີ 12–17 ສິງຫາ ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍການເສດດັດເຂົ້າເສຍຄອນເຢຣູຊາເລັມຢ່າງມີໃຈຂອງພຣະຄຣິດ. ຄວາມຜິດຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍຄວາມຜິດຫວັງແຫ່ງໄມ້ກ້າງແຂນ.

ພວກເຮົາໄດ້ຊີ້ແຈງແລ້ວວ່າ ຫຼັກໝາຍທັງສີ່ນີ້ ເປັນພຽງແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງສ້າງອັນສົມບູນຂອງທຸກຂະບວນການປະຕິຮູບເທົ່ານັ້ນ.

ພວກເຮົາກຳລັງລະບຸຫຼັກໝາຍທັງສິ້ນໃຫ້ເປັນພະຍານຂອງປະຫວັດສາດທິລະມືດໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ໜຶ່ງໃນລັກສະນະທາງຄຳພະຍາກອນຂອງແຕ່ລະເສັ້ນທັງສີ່ຫຼັກໝາຍໃນແຕ່ລະເສັ້ນລ້ວນມີຫົວຂໍ້ດຽວກັນ.

ສຳລັບໄມເຊ,

ທັງສີ່ເຫດຫມາຍໄດ້ກ່າວເຖິງພະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນການເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາກັບຊົນຊາດທິຖີກຊົງເລືອກເລືອກໃຫ້ຄຳພະຍາກອນຂອງອັບຣາຮາມສຳເລັດບັນລຸ. ໃນແນວປະຕິຮູບຂອງກະສັດດາວິດ ທັງສີ່ເຫດຫມາຍໄດ້ສຳພັນກັບຫົວຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນແນວຂອງພຣະຄຣິດ ທັງສີ່ເຫດຫມາຍໄດ້ສຳພັນກັບຄວາມຕາຍ ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນ.

ວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ເປັນການຢືນຢັນຫຼັກການ "ມີໜຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ."

ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນລະດູບານໄມ້ຜຸດຂອງປີ 1844 ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການນຳຫຼັກການ

"ມີໜຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ" ໄປໃຊ້ຢ່າງຜິດພາດ. ຂ່າວສານຂອງ Samuel Snow ກ່ຽວກັບສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ ແມ່ນການແກ້ໄຂ ແລະ ເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ຫຼັກການ "ມີໜຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ" ທິດສະດີຜິດພາດນັ້ນ ສົມບູນຂຶ້ນ. ຂ່າວສານທິຖີກແກ້ໄຂນັ້ນຕັ້ງຢູ່ເທິງຫຼັກການ "ມີໜຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ" ແລະ ໄດ້ສຳເລັດເປັນຈົງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ໝູ່ໝາຍທັງສີ່ປະການລ້ວນຊື້ປອກເຖິງຫຼັກການ "ມີໜຶ່ງເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ."

ຊິດເຕີໄວທ໌ແຈ້ງໃຫ້ພວກເຮົາຊາບວ່າ ພ້ຳຮ້ອງທັງເຈັດ

ເປັນຕົວແທນຂອງເຫດການຕ່າງໆທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ

ອົງທີສອງ; ແຕ່ນາງກ່າວສອນວ່າ ພ້ຳຮ້ອງທັງເຈັດນັ້ນຍັງເປັນຕົວແທນຂອງ

"ເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ຈະຖືກເປີດເຜີຍຕາມລຳດັບຂອງມັນ."

ພ້ຳຮ້ອງທັງເຈັດເປັນຕົວແທນຂອງເຫດການຄຳພະຍາກອນສີ່ປະການ ທິລະມືດໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840

ແລະ ສິ້ນສຸດໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ແລະ

ໝາຍຫຼັກທັງສີ່ນັ້ນຈະຖືກທຳຊ້ຳອີກໃນປະຫວັດສາດຂອງເຮົາຕາມລຳດັບດຽວກັນ.

ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃດຍວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840

ແລະ ວັນທີທັງສອງນັ້ນກໍ່ມີຄວາມເກືອງໂຍງກັບອິດສະລາມ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເຊື່ອມໂຍງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງ Adventism

ເຂົ້າກັບຈຸດສິ້ນສຸດຂອງ Adventism. ທັງວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840 ແລະ ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001

ລ້ວນເປັນການຢືນຢັນກົດພະຍາກອນຫຼັກຂອງປະຫວັດສາດແຕ່ລະຍຸກຂອງພວກມັນ.

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 18 ໄດ້ລົງມາ, ແລະ ໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840

ທູດສະຫວັນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 10 ໄດ້ລົງມາ. ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງ Future for America

ແມ່ນຄຳພະຍາກອນທີ່ລົ້ມເຫຼວອັນໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບອິດສະລາມ ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ຂ່າວສານທິຖີກເປີດຜະນຶກ, ເຊັ່ນດຽວກັບສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນທີ່ Exeter ໃນລະດູຮ້ອນຂອງປີ 1844,

ແມ່ນການແກ້ໄຂຄຳພະຍາກອນທີ່ລົ້ມເຫຼວ ຊຶ່ງໄດ້ຖືກປະກາດໄປກ່ອນແລ້ວ. ສຳລັບພວກ Millerites,

ການແກ້ໄຂນັ້ນແມ່ນກ່ຽວເນື່ອງກັບການນຳໃຊ້ຫຼັກການ "ໜຶ່ງວັນເທົ່າກັບໜຶ່ງປີ" ທີ່ໄດ້ຜິດພາດກ່ອນໜ້ານັ້ນ

ໃນການລະບຸວ່າ ປີ 1843 ເປັນເວລາແຫ່ງການສະເດັດກັບມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນບັດຈຸບັນ

ການແກ້ໄຂຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂ່າວສານສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນຂອງ Millerite

ຈະຕ້ອງເປັນໝູ່ໝາຍໜຶ່ງທີ່ເປັນຕົວແທນຂອງອິດສະລາມ, ດັ່ງທີ່ໝູ່ໝາຍສອງອັນກ່ອນໜ້ານັ້ນເປັນ.

ການແກ້ໄຂທິຖີກສຳແດງໂດຍວຽກງານຂອງ Samuel Snow

ບໍ່ແມ່ນໃຫ້ລະເລີຍຄຳພະຍາກອນທີ່ລົ້ມເຫຼວກ່ອນໜ້ານັ້ນ,

ແຕ່ເພື່ອປັບແຕ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວນັ້ນໃຫ້ລະອຽດແມ່ນຍ່າຍຶງຂຶ້ນ.

"ຜູ້ທີ່ຜິດຫວັງໄດ້ເຫັນຈາກພຣະຄຳພີວ່າ ພວກເຂົາກຳລັງຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ,

ແລະ ວ່າພວກເຂົາຕ້ອງຄອຍຖ້າການສຳເລັດຕາມນິມົດຢ່າງອິດທິນ.

ຫຼັກຖານດຽວກັນທີ່ໄດ້ນຳພາພວກເຂົາໃຫ້ເຜົາຄອຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົາໃນປີ 1843

ກໄດ້ນຳພວກເຂົາໃຫ້ຄິດຫວັງພຣະອົງໃນປີ 1844.” Early Writings, 247.

ໃນວັນນີ້ ຂ່າວສານທີ່ຖືກເປັນແບບໄວໂດຍຂ່າວສານທີ່ອອກມາຈາກການປະຊຸມຄ້າຍ Exeter ຈະເປັນການທຳໃຫ້ຄຳທຳນາຍທີ່ຄົບຖ້ວນກ່ອນໜ້ານັ້ນສົມບູນຄົບຖ້ວນ. ຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກ Millerite ເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດຫວັງອັນໃຫຍ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແຕ່ມັນຈະເກີດຂຶ້ນໃນບໍລິບົດຂອງຄຳທຳນາຍກ່ຽວກັບອິສະລາມ. ຂ່າວສານຂອງ Samuel Snow ແມ່ນການລະບຸວັນທີ່ແນ່ນອນ. ວັນທີ່ນີ້ຖືກຕ້ອງ, ແຕ່ເຫດການນັ້ນຜິດ. ຂ່າວສານໃນປະຈຸບັນທີ່ຖືກເປັນແບບໄວໂດຍຂ່າວສານຂອງ Snow ຈະເປັນຂ່າວສານກ່ຽວກັບອິສະລາມ ຊຶ່ງເປັນການທຳໃຫ້ຂ່າວສານທີ່ຄົບຖ້ວນໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຂອງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ສົມບູນຄົບຖ້ວນ.

ບັດນີ້ມີເວລາຫຼ້າສຸດໃນໂຄງເຂົ້າມາກ່ຽວຂ້ອງອີກ, ເພາະວ່ານັບແຕ່ວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844 ເປັນຕົ້ນມາ, ການກຳນົດເວລາບໍ່ຄວນຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ່າວສານພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າອີກຕໍ່ໄປ.

“ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມຈະຕ້ອງອອກໄປ
ແລະຖືກປະກາດແກ່ບັນດາບຸດຫຼານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຈະຈັດກະຈາຍຢູ່
ແລະວ່າມັນບໍ່ຄວນຖືກຜູກໄວ້ກັບເວລາ; ເພາະວ່າເວລາຈະບໍ່ເປັນບົດທົດສອບອີກຕໍ່ໄປເລີຍ.
ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ມີບາງຄົນກຳລັງເກີດຄວາມຕື່ນເຕັ້ນອັນຜິດພາດ
ອັນເກີດຂຶ້ນຈາກການເທດສະໜາເລື້ອງເວລາ; ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ
ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທີ່ສາມນັ້ນແຂງແກ່ນຍັງກວ່າທີ່ເວລາຈະເຮັດໃຫ້ເປັນໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ
ຂ່າວສານນີ້ສາມາດຢືນຢູ່ໄດ້ທັງຮາກຖານຂອງມັນເອງ
ແລະວ່າມັນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງອາໄສເວລາມາເສີມກຳລັງໃຫ້ແກ່ມັນ
ແລະວ່າມັນຈະອອກໄປດ້ວຍລົດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະກະທຳວຽກຂອງມັນ
ແລະຈະຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໂດຍຄວາມຊອບທຳ.” Experience and Views, 48, 49.

ໝູ່ໝາຍທີ່ສື່ຂອງປະຫວັດສາດຂອງພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເພາະວ່າປະຫວັດສາດອັນສັກສິດຂອງທຸກໆເສັ້ນທາງແຫ່ງການປະຕິຮູບ ເມື່ອນຳມາລວມກັນເປັນ “ບັນທັດເທິງບັນທັດ”, ຄຽງຄູ່ກັບຄຳອະທິບາຍອັນໄດ້ຮັບການດົນໃຈຂອງປະຫວັດສາດເຫຼົ່ານັ້ນຜ່ານທາງພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ ລ້ວນແຕ່ຊີ້ຂ້າງຢ່າງແນ່ນອນວ່າ ກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນໝູ່ໝາຍທີ່ສື່ ຫຼັງຈາກທີ່ທູດສະຫວັນຜູ້ມີລົດອຳນາດໄດ້ລົງມາໃນປະຫວັດສາດຂອງພວກເຮົາ. ໝູ່ໝາຍທີ່ສື່ໃນປະຫວັດສາດຂອງເຈດີຟ້າຮ້ອງ ຊຶ່ງເປັນ “ເຫດການໃນອະນາຄົດທີ່ຈະຖືກເຜີຍໃຫ້ຮູ້ຕາມລຳດັບຂອງມັນ” ຈຳເປັນຕ້ອງເຊື່ອມໂຍງກັບອິສະລາມ, ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ ຫົວຂໍ້ດຽວກັນນັ້ນຍອມດຳລົງຢູ່ໃນໝູ່ໝາຍທັງສີ່ຢ່າງສະເໝີໃນທຸກໆຂະບວນການປະຕິຮູບ.

ອິສະລາມຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເຫດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດດ້ວຍເຫດຜົນປະການທີ່ສື່ອ ງ. ພຣະເຢຊູ ຜູ້ເປັນສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາ ໄດ້ຊົງນຳເອົາປະຫວັດຂອງເຫດການທັງສີ່ນີ້ມາ ແລະໄດ້ກຳນົດມັນໃຫ້ເປັນສັນຍາລັກໃນຕົວຂອງມັນເອງໂດຍຈົງ. ສັນຍາລັກນັ້ນຄື ຟ້າຮ້ອງທັງເຈດີ. ໃນທຸກການເຄື່ອນໄຫວແຫ່ງການປະຕິຮູບ ຍັງມີຫຼັກໝາຍອື່ນໆອີກ ທີ່ມີຢູ່ທັງກ່ອນ ແລະຫຼັງ ຫຼັກໝາຍທັງສີ່ທີ່ສົງໄຕແຫ່ງເຜົາຢູດາໄດ້ລະບຸວ່າເປັນຟ້າຮ້ອງທັງເຈດີ. ໃນຖານະເປັນສັນຍາລັກໃນຕົວຂອງມັນເອງ ຫຼັກໝາຍທຳອິດຂອງປະຫວັດຊຶ່ງສັນຍາລັກທີ່ບັນຈຸຫຼັກໝາຍທັງສີ່ນີ້ ໄດ້ເປັນຕົວແທນການໂຈມຕີໂດຍອິສະລາມຕໍ່ສະຫະລັດ ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ Alpha ແລະ

Omega ລະບຸຈຸດຈົບໄວ້ຄຽງຄູ່ກັບຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ຍ່ອມສະຖາປະນາວ່າອິສລາມຈະຢູ່ໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ ເພາະວ່າຫຼັກໝາຍທຳອິດໃນບັນດາຫຼັກໝາຍທັງສິ້ນ ຄືການໂຈມຕີຂອງອິສລາມໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ສະນັ້ນ ຫຼັກໝາຍທີສີ່ ແລະເປັນຫຼັກໝາຍສຸດທ້າຍ ກໍຈະຕ້ອງເປັນການໂຈມຕີໂດຍອິສລາມຕໍ່ສະຫະລັດເຊັ່ນກັນ.

ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງຍິ່ງວ່າ ກົດໝາຍວັນອາທິດນັ້ນຈະເປັນການໂຈມຕີນະຄອນນິວຢອກອີກຄັ້ງໜຶ່ງໂດຍອິດສະລາມ, ແລະສິ່ງນັ້ນກໍຈະເປັນຄຳຕອບໃນຖານະຈຸດຈົບທີ່ຖືກລະບຸໂດຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ, ແຕ່ຢ່າງໜ້ອຍທີ່ສຸດ ມັນກໍຈະເປັນການໂຈມຕີໂດຍອິດສະລາມ ຕາມທີ່ໄດ້ມີການພະຍາກອນໄວ້ໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອີກດ້ວຍວ່າ

ພຣະອັນຟາແລະໂອເມກາໄດ້ຊົງຊ່ອນປະຫວັດສາດໜຶ່ງໄວ້ພາຍໃນປະຫວັດສາດທັງສິ້ນ. ແທ້ຈິງແລ້ວ ປະຫວັດສາດພາຍໃນທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ນັ້ນເປັນການສຳແດງອັນສຳຄັນຫຼັກ

ຊຶ່ງໃນບັດນີ້ກຳລັງຖືກນຳອອກມາຄວບຄູ່ກັບພຣະບັນຊາທີ່ວ່າ

“ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ.”

ປະຫວັດສາດພາຍໃນທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ນັ້ນຖືກຮັບຮູ້ເມື່ອພວກເຮົາເຫັນຢູ່ພາຍໃນຫຼັກໝາຍທັງສີ່

ຊຶ່ງຖືກແທນດ້ວຍສາຍພົວພັນທັງໝົດ ວ່າມີຊ່ວງເວລາໜຶ່ງຢູ່ພາຍໃນຫຼັກໝາຍທັງສິ້ນ

ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ ແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ.

ນັບຈາກການມາເຖິງຂອງທຸດສະຫວັນອົງທີສອງ ຈົນເຖິງການມາເຖິງຂອງອົງທີສາມໃນປະຫວັດສາດ Millerite ແມ່ນປະຫວັດສາດຈຳເພາະຫນຶ່ງ ທີ່ເປັນຕົວແທນແຫ່ງສັນຍາລັກໃນຕົວຂອງມັນເອງ.

ມັນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນທີ່ຕ້ອງຖືກກົນ

ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງໝາຍເຖິງເວລາຄອຍຖ້ຳໃນອຸປະມາຂອງພົມມະຈາຣີສິບຄົນ. ຈາກນັ້ນ

ມັນກໍລະບຸເຖິງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ຊຶ່ງກໍເປັນຂ່າວສານທີ່ຕ້ອງຖືກກົນເຊັ່ນກັນ

ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນນຳໄປສູ່ການມາເຖິງຂອງຂ່າວສານທີ່ສາມ ຊຶ່ງກໍຕ້ອງຖືກກົນເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເສັ້ນພາຍໃນທີ່ຖືກຊ່ອນເຮັນຢູ່ພາຍໃນເສັ້ນຂອງພຳຮ້ອງເຈດີຄົນນັ້ນ ໄດ້ຖືກຍືນຍັນໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ໂດຍການທົດລົງເລີ່ມຕົ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດຫວັງ, ແລະການມາເຖິງຂອງທຸດສະຫວັນ ພ້ອມທັງຂໍ້ຄວາມໃຫ້ກົນ ຊຶ່ງຕໍ່ມາຖືກເຮັດຊ້ຳອີກໃນຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງໃຫຍ່, ແຕ່ຍັງຖືກຍືນຍັນໂດຍ “ຄວາມຈິງ” ອີກດ້ວຍ.

ຄຳພາສາເຮັບເຮີ “ême” ທີ່ຖືກແປວ່າ “ຄວາມຈິງ” ໃນພຣະຄຳພີພຣະສັນຍາເກົ່າ

ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍນັກພາສາສາດອັນອັດສະຈັນ ໂດຍໃຊ້ຕົວອັກສອນຕົວທຳອິດຂອງອັກຂະລະພາສາເຮັບເຮີ

ຕາມດ້ວຍຕົວອັກສອນຕົວທີ່ສືບສາມຂອງອັກຂະລະ ແລ້ວຈົບລົງດ້ວຍຕົວອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍ

ເພື່ອປະກອບເປັນຄຳທີ່ແປວ່າ ຄວາມຈິງ. ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວວ່າ

ຕົວອັກສອນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງຫຼັກການແຫ່ງກົດເກນຂອງການກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດ

ອັນເປັນຫຼັກການທີ່ຊີ້ບອກຕອນຈົບຕັ້ງແຕ່ຕອນເລີ່ມຕົ້ນ. ຕົວອັກສອນຕົວທຳອິດຄືຕົວອັກສອນ “alpha”.

ຕົວອັກສອນຕົວກາງແມ່ນຕົວທີ່ສືບສາມຂອງອັກຂະລະພາສາເຮັບເຮີ ແລະເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດ.

ຕົວອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍກໍຄືຕົວສຸດທ້າຍ, ຕອນຈົບ, omega. ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງແລ້ວວ່າ

ຕົວອັກສອນທັງສາມນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງສາມຂັ້ນຕອນແຫ່ງຂ່າວປະເສີດນິວັນດອນ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບການຍືນຍັນໂດຍຫຼາຍແນວເສັ້ນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ.

ຄວາມໝາຍຂອງອັກສອນສາມຕົວນັ້ນສອດຄ່ອງກັບຄວາມໝາຍຂອງຂ່າວສານຂອງທຸດສະຫວັນທັງສາມອົງ.

ຄວາມໝາຍຂອງອັກສອນສາມຕົວນັ້ນສອດຄ່ອງກັບຂະບວນການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດຂອງຄົນມີບັນຍາແລະຄົນຊົ່ວ ໃນດານເດືອນ ບົດ 12 ຂໍ້ 10 ຜູ້ທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ຖືກເຮັດໃຫ້ຂ້າວ, ແລະຖືກທົດລອງ.

ອັກສອນຮີບຮຸສາມຕົວທີ່ຖືກນຳມາຮວມກັນເພື່ອສ້າງເປັນຄຳວ່າ “ຄວາມຈິງ”

ມີລາຍເຊັນຂອງອານາພາແລະໂອເມກາ,

ແລະສາມຂັ້ນຕອນທີ່ອັກສອນເຫຼົ່ານັ້ນຊັບອກໄວ້ໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ເອີ້ນວ່າ
ຂ່າວປະເສີດນິລັນດອນ. ສາມຂັ້ນຕອນທີ່ອັກສອນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຕົວແທນ
ຍັງເປັນຕົວແທນເຖິງພຣະກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດດັງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໂຍຮັນ 16.

ແລະເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາແລ້ວ, ພຣະອົງຈະຊົງຊື້ໃຫ້ໃຈກະຮູ້ເຖິງບາບ, ເຖິງຄວາມຊອບທຳ,
ແລະເຖິງການພິພາກສາ: ເຖິງບາບນັ້ນ, ເພາະພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອໃນເຮົາ; ເຖິງຄວາມຊອບທຳນັ້ນ,
ເພາະເຮົາໄປຫາພຣະບົດາຂອງເຮົາ, ແລະພວກເຈົ້າຈະບໍ່ເຫັນເຮົາອີກຕໍ່ໄປ; ເຖິງການພິພາກສານັ້ນ,
ເພາະເຈົ້ານາຍແຫ່ງໂລກນີ້ຖືກພິພາກສາແລ້ວ. ໂຍຮັນ 16:8-11.

ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດຖືກແທນຄວາມໝາຍເປັນຄວາມບາບ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສະແດງໄວ້ໂດຍໂມເຊ, ອຸດຊາ, ມາຣີ
ແລະ ມາທາ, ແລະພວກມົນເລີ່ມທສ ເພາະດັ່ງທີ່ຍອມ 16
ພັນລະນາເຖິງພຣະລາຊກິດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໃນການເຮັດໃຫ້ສຳນຶກເຖິງ “ຄວາມບາບ”; ກໍເພາະວ່າ
“ເຂົາທັງຫຼາຍບໍ່ເຊື່ອ.” ສັນຍາລັກແຕ່ລະຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຫາກໄດ້ອ້າງເຖິງ
ລ້ວນແທນຄວາມໝາຍເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ, ແລະປະຫວັດຂອງພວກເຂົາແຕ່ລະຄົນກໍເປັນພະຍານວ່າ
ຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນເກີດຈາກຄວາມບາບແຫ່ງການບໍ່ເຊື່ອສົ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແກ່ພວກເຂົາກ່ອນແລ້ວ.
ຂັ້ນຕອນທຳອິດຄືການຖືກເຮັດໃຫ້ສຳນຶກເຖິງຄວາມບາບ.
ຂັ້ນຕອນທຳອິດຄືຕົວອັກສອນຕົວທຳອິດຂອງອັກສອນຮີບຣູ.

ເຄື່ອງໝາຍທາງທິສອງຂອງປະຫວັດສາດທິເຊືອງໄວ້ແມ່ນຄວາມຊອບທຳ, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ການສຳແດງແຫ່ງຮິດ
ອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າຖືກສຳແດງອອກໃນຄວາມຊອບທຳຂອງຜູ້ທີ່ຖືຂ່າວສານ Midnight Cry.
ພວກເຂົາສຳແດງຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນຕອນສິ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ, ເພາະວ່າ ໂຍຮັນ
ບົດທີ 16 ກ່າວວ່າ ພຣະຄຣິດໄດ້ໄປຫາພຣະບົດາຂອງພຣະອົງ ແລະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະຄຣິດອີກຕໍ່ໄປ.
ພຣະຄຣິດໄດ້ຊັກຊ້າກ່ອນໜ້າການສຳແດງອອກແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ. ກັບພວກ Millerites,
ເມື່ອພຣະຄຣິດຖອນພຣະຫັດຂອງພຣະອົງອອກ, ຄວາມຜິດພາດນັ້ນກໍໄດ້ຖືກຮັບຮູ້,
ແລ້ວເນື້ອໃນຂອງຂ່າວສານທີ່ຖືກແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງໄດ້ກ່ອນໃຫ້ເກີດຜູ້ນະມັດສະການສອງຈຳພວກ.
ຈຳພວກໜຶ່ງສຳແດງຄວາມຊອບທຳ, ເພາະພວກເຂົາມີນີ້ມັນ,
ແລະອີກຈຳພວກໜຶ່ງສຳແດງການກະບົດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍອັກສອນຕົວທຳອິດສາມຂອງອັກສອນຮີບຣູ.

“ຜູ້ທີ່ຖືກເຈັມຊຶ້ງຍືນຢູ່ຂ້າງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກທັງສິ້ນ
ມີຕຳແໜ່ງທີ່ເຄືອຖືກປະທານແກ່ຊາຕານໃນຖານະເຄຣຊບຜູ້ປົກຄຸມ.
ໂດຍຜ່ານບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດທີ່ອົມລອມບັນລັງຂອງພຣະອົງ,
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງດຳລົງການສື່ສານຢ່າງຕ່ຳເລື້ອຍກັບບັນດາຜູ້ອຳໄສຢູ່ໃນໂລກ.
ນັ້ນມັນຄຳເປັນຕົວແທນຂອງພຣະຄຸນ ຊຶ່ງດ້ວຍພຣະຄຸນນັ້ນ
ພຣະເຈົ້າຊົງຄຳຈຸນຕະກຽງຂອງຜູ້ເຊື່ອໃຫ້ມີນ້ຳມັນຢູ່ສະເໝີເພື່ອວ່າມັນຈະບໍ່ລົບຫຼົ້ແລະດັບໄປ.
ຫາກບໍ່ມີນ້ຳມັນອັນບໍລິສຸດນີ້ຖືກເທລົງມາຈາກສະຫວັນຜ່ານຂ່າວສານແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ,
ບັນດາອຳນາດແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍກໍຈະຄວບຄຸມມະນຸດໄວ້ຢ່າງສິ້ນເຊີງ.”

“ພຣະເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ໄສຍພຣະກຽດ ເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ຮັບເອົາຂ່າວສານທີ່ພຣະອົງຊົງສົ່ງມາຫາພວກເຮົາ.
ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງປະຕິເສດນ້ຳມັນຄຳອັນພຣະອົງປະສົງຈະທຸ່ມເທລົງໃນຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ
ເພື່ອຈະໄດ້ຖ່າຍທອດຕໍ່ໄປຍັງບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ. ເມື່ອສຽງຮ້ອງນັ້ນດັງຂຶ້ນມາວ່າ, ‘ເບິ່ງແມ,
ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ; ຈົ່ງອອກໄປພົບພຣະອົງ,’ ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບນ້ຳມັນບໍລິສຸດ
ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຖະນຸກະໂຫອມພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດໄວ້ໃນໃຈຂອງຕົນ ຈະພົບວ່າ
ເໝືອນດັ່ງພວກຍິງພົມມະຈາຣ໌ໂງ່, ພວກເຂົາບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະພົບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຕົນ.
ພວກເຂົາບໍ່ມີອຳນາດໃນຕົວເອງທີ່ຈະໄດ້ມາເຊິ່ງນ້ຳມັນນັ້ນ, ແລະຊີວິດຂອງພວກເຂົາກໍພັງທະລາຍ.
ແຕ່ຖ້າມີການທູນຂໍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຖ້າພວກເຮົາວົງວອນເໝືອນດັ່ງໂມເຊທີ່ໄດ້ທູນວ່າ,

‘ຂໍຊົງສະແດງພຣະສິຣິຂອງພຣະອົງແກ່ຂ້ານອ້ຍ,’
ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກເທລົງຢ່າງອຸດົມໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ. ຜ່ານທາງທ່າ
ນ້ຳມັນຄຳນັ້ນຈະຖືກສົ່ງມາເຖິງພວກເຮົາ. ‘ບໍ່ແມ່ນໂດຍກຳລັງ, ຫຼືໂດຍອຳນາດ,
ແຕ່ໂດຍພຣະວິນຍານຂອງເຮົາ, ພຣະຢາເວແຫ່ງພົນໂຍທາຕັດດັ່ງນີ້.’
ໂດຍການຮັບເອົາລຳແສງອັນເຈດີຈຳຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ,
ບຸດທັງຫຼາຍຂອງພຣະເຈົ້າກໍສ່ອງແສງເປັນດວງໄຟໃນໂລກ.” Review and Herald, July 20, 1897.

ຈົ່ງສັງເກດວ່າ ຜູ້ທີ່ຮັບຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ ໄດ້ຖືກໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງໂດຍໂມເຊ
ຢູ່ໃນຖ້ຳແຫ່ງໂຮຣບ ຂະນະທີ່ອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງສຳແດງພຣະສິຣິຂອງພຣະອົງແກ່ທ່ານ.
ຄົນສອງຈຳພວກນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ລັກສະນະນັ້ນສືບຂອງຕົນສຳເລັດສົມແລ້ວກ່ອນສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ
ໃນລະຫວ່າງເວລາແຫ່ງການລຳຖ້ຳ.

“ໃນບັດພົວກເຮົາກຳລັງດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນເວລາທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍພະຍັນຕະລາຍຢ່າງຍິ່ງ, ແລະບໍ່ຄວນມີຜູ້ໃດໃນ
ພວກເຮົາຊັກຊ້າໃນການສະແຫວງຫາການຕຽມພ້ອມສຳລັບການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ.
ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງພວກຍິງພົມມະຈັນໃໝ່,
ແລະຄິດວ່າຈະປອດໄພທີ່ຈະຄອຍຖ້ຳຈົນກວ່າວິກິດຈະມາຮອດ
ຈົ່ງຄ່ອຍໄດ້ຮັບການຕຽມພ້ອມແຫ່ງອຸປະນີໃສ່ເພື່ອຈະຢືນຢູ່ໃນເວລານັ້ນ.
ມັນຈະສາຍເກີນໄປທີ່ຈະສະແຫວງຫາຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ ເມື່ອແຂກຖືກເຊີນເຂົ້າມາ
ແລະຖືກກວດສອບແລ້ວ.
ບັດນີ້ແມ່ນເວລາທີ່ຈະນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ,—ຄືເຄື່ອງນຸ່ງສຳລັບງານມົງຄຸນ
ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານເໝາະສົມສຳລັບການເຂົ້າຮ່ວມອາຫານຄຳແຫ່ງການສົມຣົດຂອງພຣະເມສານອ້ຍ.
ໃນອຸປະມານນັ້ນ ພວກຍິງພົມມະຈັນໃໝ່ຖືກພັນລະນາວ່າໄດ້ອ້ອນວອນຂໍນ້ຳມັນ
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຕາມຄຳຂໍຂອງພວກນາງ. ສົງຄ໌ເປັນສັນຍະລັກເຖິງຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕຽມພ້ອມຕົນເອງໂດຍການພັດທະ
ນາອຸປະນີໃສ່ໃຫ້ສາມາດຢືນຢູ່ໃນເວລາແຫ່ງວິກິດ.” The Youth’s Instructor, January 16, 1896.

ໃນເວລາແຫ່ງສຽງຮ້ອງຍາມທ່ຽງຄືນ ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງມີນ້ຳມັນທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ອີກກຸ່ມໜຶ່ງບໍ່ມີ. ຂັ້ນທຳອິດ ຄື
ການປະກົດອອກໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການຖ້ຳຄອຍ ບໍ່ວ່າເປັນຄວາມຊອບທຳ ຫຼືຄວາມອະທຳ
“ເພາະວ່າ” ເຈົ້າບ່າວໄດ້ໃບ “ຫາ” “ພຣະບໍດີ” ຂອງພຣະອົງ “ແລະ ພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນເຮົາອີກ.” ຂັ້ນທຳອິດ ຄື
ອັກສອນຕົວທີ່ສືບສາມໃນອັກຂະລະພາສາເຮັບເຮົາ. ຂັ້ນທຳສາມໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນເຮືອນ ຄື
ການພິພາກສາ ແລະ ຄວາມຜິດຫວັງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ອັກສອນຕົວສຸດທ້າຍຂອງອັກຂະລະ.

ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ພາຍໃນສຽງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ໄດ້ຮັບການເປັນພະຍານໂດຍຄຳວ່າ “ຄວາມຈິງ,”
ໂດຍຄວາມຜິດຫວັງໃນເບື້ອງຕົ້ນຊົງບັງຊີເຖິງຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງສຸດທ້າຍ,
ແລະໂດຍທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງທີ່ມີພ້ອມກັບຂ່າວສານໃນຕອນຕົ້ນແລະໃນຕອນທ້າຍ.
ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ນັ້ນ ຈະຖືກຮັບຮູ້ໄດ້ໂດຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອມຮັບຫຼັກການຂອງການສຶກສາພຣະຄຳພີ
ທີ່ໄດ້ຖືກປະທານໂດຍອຳນາດສູງສຸດ. ກົດຂອງ Miller ໃນຕອນຕົ້ນ ແລະ Prophetic Keys ໃນຕອນທ້າຍ.

ດ້ວຍປະຫວັດຂອງຜ້າຮ້ອງເຈັດສຽງ ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຫາກໄດ້ນຳສະເໜີໄປນັ້ນ
ມີຈຸດເນັ້ນປະການໜຶ່ງທີ່ຄວນຖືກກ່າວຊ້ຳແລະຈົດຈຳໄວ້.
ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດໃນທຸກເສັ້ນທາງແຫ່ງການປະຕິຮູບ
ແມ່ນການບໍ່ໃສ່ໃຈຕໍ່ຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ກ່ອນແລ້ວ.
ໂມເຊໄດ້ລົ້ມເຂົ້າພິທີຕັດໜັງຫຸ້ມປາຍໃຫ້ແກ່ບຸດຊາຍຂອງຕົນ
ແມ່ນທັງໆທັງນັ້ນເປັນສັນຍາລັກແທ້ຂອງພັນທະສັນຍາ ທີ່ຄຳພະຍາກອນຂອງອັບຣາຮາມກຳລັງຊື້ບັອກຢູ່
ອຸດຊາໄດ້ລົ້ມວ່າ ມີແຕ່ຄະນະບໍ່ໂຮຫົດເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດແຕະຕ້ອງຫົບພັນທະສັນຍາໄດ້. ມາຣີ ແລະ ເອລີຊາເບັດ
ໃຫ້ຄຳພະຍານໃນເລື່ອງຂອງລາຊາໂຮ

ວ່າກ່ອນໜ້ານັ້ນນາງທັງສອງໄດ້ຮູ້ຈັກອຳນາດແຫ່ງການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ແລ້ວ.
ເມື່ອແຜນພາບປີ 1843 ຖືກຈັດພິມຂຶ້ນ ບັນດາຜູ້ນຳ (ຄວາມກົດດັນຈາກໝູ່ຄະນະ)
ໄດ້ກົດດັນໃຫ້ພິມລິຂະລາຍສັງເກດເຫັນເຄື່ອງກ່າວມາໂດຍຕະຫຼອດກ່ຽວກັບປີ 1843.
ພວກເຂົາຍືນຍັນໃຫ້ທ່ານປ່ຽນຄຳພະຍານທີ່ໄດ້ສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວຂອງທ່ານ
ຊຶ່ງເປີດຊ່ອງໃຫ້ມີຄວາມຍືດຫຍຸ້ນກ່ຽວກັບວັນທີໃນປີ 1843
ໃນຖານະຄຳທ່ານຂອງພວກເຂົາສຳລັບການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງສອງພັນສາມຮ້ອຍວັນ.
ຄຳພະຍານຂອງມັນເລີຍໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄວາມກົດດັນຈາກໝູ່ຄະນະທີ່ນຳມາໂດຍຜູ້ນຳຄົນອື່ນໆໃນຂະບວນການ
ໄດ້ນຳພາໃຫ້ທ່ານລະຫັງການລະບຸຢ່າງບໍ່ແນ່ນອນຂອງທ່ານກ່ຽວກັບເວລາແຫ່ງການສຳເລັດຂອງຄຳພະຍາກອນ
ແລະໃຫ້ກ່າວຢ່າງກົງໄປກົງມາວ່າ ມັນຈະສຳເລັດໃນປີ 1843.

ກັບ Future for America, ພວກເຮົາຮູ້ຢູ່ແລ້ວວ່າ ຈະບໍ່ມີຂ່າວສານອື່ນໃດອີກທີ່ "ຖືກແຂ່ງຂັນໄວ້ເທິງເວລາ."
Future for America ໄດ້ສອນຄວາມຈິງຂັ້ນຢ່າງຊັດເຈນ ຕະຫຼອດປະຫວັດຂອງຂະບວນການ.

ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທຳອິດ
ຍ່ອມຕັ້ງຢູ່ເທິງການບໍ່ໃສ່ໃຈຄວາມຈິງແຫ່ງການທົດສອບທີ່ໄດ້ຖືກສະຖາປະນາໄວ້ແລ້ວ.
ນັ້ນເປັນການບໍ່ໃສ່ໃຈຄວາມຈິງຢ່າງມີບາບ, ແຕ່ທີ່ສຳຄັນຍິ່ງກວ່ານັ້ນ
ມັນເປັນການບໍ່ໃສ່ໃຈຢ່າງມີບາບຕໍ່ກົດເກນຫຼັກຂັ້ນພຣະຖືກຂອງ William Miller,
ຊຶ່ງໄດ້ຖືກຊີ້ບອກໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ສິນສຸດລົງໃນປີ 1844.

ແລະທູດສະຫວັນອົງນັ້ນ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຢູ່ເທິງທະເລ ແລະເທິງແຜ່ນດິນໂລກ
ໄດ້ຍົກມືຂອງຕົນຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ, ແລະໄດ້ສາບານໂດຍພຣະອົງຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ເປັນນິດນິລັນດອນ,
ຜູ້ຊົງສ້າງພຳສະຫວັນ ແລະສົ່ງທັງປວງທິຢູ່ໃນພຳສະຫວັນນັ້ນ, ແຜ່ນດິນໂລກ
ແລະສົ່ງທັງປວງທິຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໂລກນັ້ນ, ແລະທະເລ ແລະສົ່ງທັງປວງທິຢູ່ໃນທະເລນັ້ນ,
ວ່າຈະບໍ່ມີເວລາອີກຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມິດ 10:5, 6

ທູດສະຫວັນອົງນັ້ນທີ່ຢືນຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນແລະທະເລ ຕາມທີ່ Sister White ກ່າວໄວ້ແມ່ນ
"ບໍ່ໄດ້ເປັນຜູ້ອື່ນໃດນ້ອຍໄປກວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດ." Future for America
ໄດ້ເປັນເສຍພຣະບັນຊາໂດຍກົງຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດ! ໂດຍສ່ວນຕົວແລ້ວ,
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕິດຕໍ່ປະສານງານກັບພຽງແຕ່ບັກຄີນເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍກ່ຽວພັນຢູ່ກ່ອນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ
2020. ໃນບັນດາຄົນຈຳນວນໜ້ອຍນັ້ນ ມີພຽງສອງຄົນເທົ່ານັ້ນ,
ແລະໜຶ່ງໃນສອງຄົນນັ້ນບັດນີ້ໄດ້ຫຼົບໄປໃນພຣະເຢຊູ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສຶກສາຮ່ວມນຳ
ແລະໄດ້ທົດສອບສົງເຄື່ອງມາຈາກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ກ່ຽວກັບປະສົບການໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ
2020. ແຕ່ໂດຍອີງໃສ່ປະຫວັດສາດຂອງພວກ Millerite,
ຊຶ່ງເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງສົງເຄື່ອງພວກເຮົາເປັນຈຸດສິ້ນສຸດ, ຂ້າພະເຈົ້າໝັ້ນໃຈວ່າ
ຍັງມີຄົນທີ່ເຄີຍຢູ່ໃນຂະບວນການນັ້ນໃນເວລານັ້ນ ແລະຍັງຄົງຜະລິດການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນທີ່
"ແຂ່ງຂັນໄວ້ກັບເວລາ." ບໍ່ມີສິ່ງໃດໃໝ່ພາຍໃຕ້ດວງອາທິດ.

ເວລານັ້ນສິ້ນເກີນໄປຫຼາຍທີ່ຈະຍັງດຳເນີນຕໍ່ໄປກັບຄວາມຕື່ນເຕັ້ນທາງຄຳພະຍາກອນແບບນັ້ນ,
ແຕ່ຂໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນມີຄວາມໝັ້ນໃຈຢ່າງບໍ່ລົບລຸນໃນຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ.
ແລະຂໍໃຫ້ແຕ່ລະຄົນໃນບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ເຂົ້າໄປຢືນຢູ່ຜ່າຍທຸກຫຼັກກັບເວລານັ້ນ, ຊຶ່ງ Future for America
ປະຕິເສດການນຳໃຊ້ທັງໝົດເຫຼົ່ານັ້ນ, ເພາະວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຫຍັງອັນນອກຈາກຄວາມຫຼອກລວງຈາກຊາຕານ.

ເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້ພາຍໃນອັນຢູ່ພາຍໃນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນສະໝັດໝາຍທີ່ປະກອບເປັນສຽງພຳຮ້ອງທັງເຈັດ
ຄືສົ່ງທິບັດນີ້ກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກໂດຍສົ່ງໃຕ້ແຫ່ງເຜົາຢູດາ.
ບົດຄວາມນີ້ເປັນພຽງການທົບທວນສົງເຄື່ອງພວກເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ຽວກັບຄຳພາສາເຮັບເຮີ "ěmet" ທີ່ຖືກແປວ່າ

ຄວາມຈິງ. ມັນບໍ່ໄດ້ແຕ່ຕ້ອງທຸກສິ່ງທີ່ກ່ອນໜ້ານີ້ພວກເຮົາໄດ້ແບ່ງປັນໄວ້
ແຕ່ຈຸດປະສົງຂອງການທົບທວນນີ້ຄືເພື່ອສະແດງວ່າ ໂຢຮັນ ບົດທຣິບິຫັກ ຂໍ້ທີ່ແປດ
ສອດຄ່ອງຢ່າງແທ້ຈິງຢ່າງສົມບູນກັບແບບຢ່າງຄຳພະຍາກອນທີ່ພວກເຮົາກຳລັງນຳສະເໜີ
ສຳລັບເສັ້ນຄຳພະຍາກອນທີ່ຊ້ອນຢູ່ພາຍໃນອັນຢູ່ພາຍໃນ ໃນສຽງຜ້າຮ້ອງທັງເຈັດ.

ຍັງຈຳເປັນຕ້ອງທົບທວນອີກເລັກນ້ອຍກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະໄປເຖິງຂັ້ນຕົ້ນ
ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະນຳຂຶ້ນພິຈາລະນາໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ຢ່າປະທັບຕາຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້ ເພາະວ່າເວລານັ້ນໃກ້ຂ້າມາແລ້ວ:
ຜູ້ໃດທີ່ອະທຳ ກໍໃຫ້ລ້າວຍັງອະທຳຕໍ່ໄປ: ແລະຜູ້ໃດທີ່ໃສ່ໂຄກ ກໍໃຫ້ລ້າວຍັງໃສ່ໂຄກຕໍ່ໄປ: ແລະຜູ້ໃດທີ່ຊອບທຳ
ກໍໃຫ້ລ້າວຍັງຊອບທຳຕໍ່ໄປ: ແລະຜູ້ໃດທີ່ບໍລິສຸດ ກໍໃຫ້ລ້າວຍັງບໍລິສຸດຕໍ່ໄປ. ແລະ, ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ,
ເຮົາມາໂດຍໄວ; ແລະບ່າເໝັດຂອງເຮົາກໍຢູ່ກັບເຮົາ,
ເພື່ອຈະຕອບແທນແກ່ທຸກຄົນຕາມການງານຂອງຜູ້ນັ້ນ. ເຮົາແມ່ນອາລະຟາ ແລະ ໂອເມກາ,
ເບື້ອງຕົ້ນແລະເບື້ອງປາຍ, ຜູ້ທຳອິດແລະຜູ້ສຸດທ້າຍ. ພຣະນິມິດ 22:10–13.